

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.129
13 abril 2018
1'70 euros

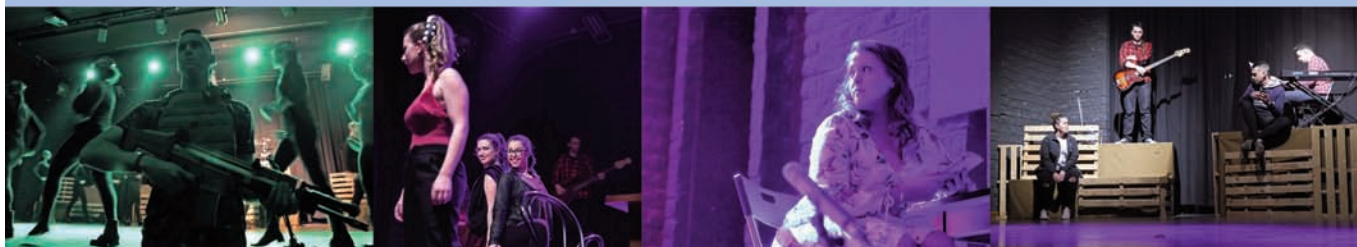
la veu de Benicarló

Vivendes socials una necessitat urgent

Teatre

“AMANECE EN EDIMBURGO”

ATLETISME: YOUSEFF ABAGHAD GUANYA EL 10K I SUPERA EL RÈCORD

1129

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Vivendes socials, una necessitat urgent

Ens diu el Síndic de Greuges que una de les prioritats que hauria de tenir la nostra societat, a banda del treball, la sanitat i l'educació, és l'accés a una vivenda digna. Això, pel que també hem pogut llegir, ho diu la constitució espanyola i ja veiem el poc cas que li han fet els governs que hem tingut des que la tenim en marxa.

L'informe del Síndic és clar, tenim una pobresa acusada pel que fa a lloguers social i, només aquells que no tenen pendents pagaments de la seua vivenda, en la part pobra de la ràtio, tenen capacitat de sobreviure dignament en el dia a dia. Milers i milers de desnonaments, amb el vist-i-plau d'una classe política condescendent amb la banca i la usura, que va potenciar la bombolla immobiliària, va deixar al carrer a moltíssimes famílies. La imatge d'un secretari judicial, escortat per policies, per a fer efectiu el desnonament a gent que no tenia més que una casa que havia aconseguit amb el seu esforç és, si més no, el paradigma d'aquesta societat malalta on la corrupció s'ha guanyat un espai a costelles dels més vulnerables. Certament desencisant.

Tot i així, és d'agrair que el Síndic és pronuncie amb claredat ficant les xifres de la pobresa al nostre país a l'abast de tothom. A veure si així, la classe política espanyola, aconsegueix, encara que siga amb només un polític, que done la cara i afronte el problema de la pobresa generalitzada a la qual les polítiques socials nefastes, contràriament a les ajudes a la banca, ens han portat i que no haja de ser, sempre, la societat civil la que fique la veu en aquest desert impersonal per trobar solucions.

Vistes les xifres, ja sabem que, a nivell local, és difícil poder fer molta cosa, però encara així, hi ha experiències de municipis que poden servir i que cal estudiar. Fiquem dos exemples, un, Barcelona, ciutat molt gran, i l'altre, Montornés del Vallés, ciutat menuda, que ja s'ha ficat mans a la feina amb idees innovadores. En el cas de Barcelona amb el projecte ATRI (Allotjaments tàctics de repoblació inclusiva), que buscava aprofitar al màxim els espais públics amb vivendes ja existents però que no estan aprofitats al 100%, per fer vivendes públiques. Una mena de mètode d'odontologia urbana que entén els espais buits com les càries que corquen una dentadura i proposa omplir-les amb empastaments residencials. En el cas de Montornés del Vallés, s'ha optat per fer un cens de les vivendes buides per a crear vivenda social. Així, a partir de la seua localització i característiques, impulsar eines i mecanismes per a reconvertir-les en vivenda social. Ja veiem que tot es proposar-s'ho.

Com és pot veure, al final hi tenim solucions al nostre absat. El problema el tenim quan les administracions més grans s'encaparren en el contrari, deixar a la gent al carrer. Seria hora que canviarem... tot i que siga també de polítics. Poc tenim a perdre, no?

Nota de redacció :

A la panissola de la setmana passada es va ficar que havien assaltat el CEIP Marquès de Benicarló i va ser al CEIP Eduardo Mart nez R denas. Disculpeu l'errada.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a l'ajuntament de Benicarló que sembla ja s'ha decidit a tirar endavant la reforma dels voltants de l'estació del ferrocarril. Esperem que la dita reforma vaja ràpida i deixi de ser una mena d'embut en hores punta. Més val tard que mai!

Panissola: al govern espanyol, que va deixant passar el temps sense definir que pensa fer amb la planta gasista del CASTOR. I mentre espera desfullant la margarida s'han tornat a produir dos xicotets terratrèmols que, a més han anat acompanyats d'un altre financer, pel qual l'empresa de Florentino Pérez, ha cobrat 300 milions més, a banda dels 1350 que ja havia cobrat. Això sí, per si no teníem prou, no està content i ara torna a reclamar una indemnització més gran. D'autèntica vergonya!

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ" twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Agència de Benicarló | aviVa | el tempir

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

La calamanda

benicarló al día

diario digital de benicarló

POBRESA I LLOGUER

textREDACCIÓ

El Síndic de Greuges ha realitzat un estudi al voltant de la situació de la vivenda pública en el País Valencià. La informació estadística obtinguda, permet realitzar un esquema sobre la situació de pobresa en habitatge al País Valencià. En primer lloc, la situació de pobresa monetària col·locaria al PV en una situació intermèdia, amb un nivell d'ingressos de les llars pobres molt inferior al de les economies equivalents, i per sota de la mitjana estatal. És una zona amb salaris reduïts (a conseqüència de la seua especialització en sectors fortament competitius amb l'exterior i altament dependents de la mà d'obra), que podria explicar aquesta situació de menors ingressos. No obstant açò, l'efecte sobre la taxa de pobresa indica que aquesta afecta a una proporció del 25,6% de la població de mitjana, una de les menors de l'Estat. És a dir, amb menors nivells d'ingressos mitjans, la taxa de pobresa és menor el que suggereix un equilibri i millor distribució dels ingressos entre la població, amb menor dispersió pel que fa als nivells.

DIFERENTS POSICIONS DE MERCAT

el País Valencià presenta diferents posicions segons l'indicador que s'analitze. A continuació se segueix l'ordre d'estimació del document per a resumir la seua situació. El llindar de pobresa (60% de la mitjana de la distribució de renda) a la Comunitat Valenciana es fixa en 12.709,4 euros sobre una renda bruta de 21.182,4 euros per any (ambdues xifres són mitjanes en el període analitzat). Aquesta quantitat és un 25% menor que la renda de la CCAA amb major llindar en el període, que és Navarra amb 18.249 i 30.415,9 euros respectivament. Si s'analitza per grandària de l'economia (la CV és la tercera-quarta economia en grandària del conjunt de l'Estat), el llindar de pobresa està per sota de Catalunya, País Basc i Madrid, igual que d'economies més xicotetes, com a

Balears o Navarra, suggerint un diferencial rellevant d'ingressos de les llars. Està, també, per sota de la mitjana nacional i una mica per sobre d'Andalusia. Però, per la seua banda, la intensitat de la pobresa (mesura amb els tres ràtios calculats d'intensitat) mostra una situació no tan benèvola.

La Bretxa de Pobresa (distància entre els ingressos dels individus pobres al llindar) reflecteix com els ingressos de les llars pobres valencians s'allunyen un 24,2% del llindar, la qual cosa implica que tenen, per a la despesa a cobrir les seues necessitats bàsiques, aqueixa proporció menys que el llindar a dalt indicat. Aquesta dada no és la pitjor a Espanya. Amb similar bretxa de pobresa, la seua incidència en les llars valencianes és menor que en la resta de l'Estat. La menor proporció de llars existent amb pagaments pendents per habitatge que són propietaris, implica que aquest extraordinari esforç de pagament no és generalitzat (com ocorre amb la resta de tinences) i que una part àmplia de les llars propietàries pobres valencians simplement estan alliberats d'aqueixos pagaments

MENYS CONSEQUÈNCIES DE LA POBRESA

Les mesures d'intensitat de la pobresa dóna suport a la idea que la pobresa en el PV té efectes menys severos que en altres zones de l'estat, ja que, encara que la bretxa de pobresa (24,2%) es troba en la mitjana, els indicadors d'intensitat classifiquen al PV entre les de menor incidència de la pobresa, millorant la seua situació des d'aquesta perspectiva. Dit açò, les xifres absolutes de pobresa no deixen de mostrar una gran duresa, reflectint una situació mitjana on les llars tenen un 75% de l'ingres llindar per a gastar, és a dir, una mica més de 9500 euros per any com a recurs únic per a cobrir les seues necessitats. La grandària de la llar té també efectes sobre els nivells de pobresa, ja que quan es ponderen els ingressos per ell, el PV millora en el rànquing. Quant als ingressos estimats que es necessitarien per a arribar a final de mes, les llars del PV es troben entre la mitjana estatal, amb similars necessitats d'ingressos extra que altres zones.

ve de la p gina anterior

TINENÇA EN PROPIETAT

Els indicadors de pobresa en habitatge reflecteixen una acumulació de les llars pobres en la tinença en propietat. La seua distribució per tinença és molt semblada a la de les llars classificades per sobre de la línia de pobresa, la qual cosa és una constant a Espanya però una mica diferent en altres països. Aquesta tinença a la propietat espanyola generalitzada (compartida amb altres estats de la UE) ha pogut jugar un paper de protecció de les llars pobres davant nivells baixos d'ingressos i especialment, després de la crisi, com s'indueix de les dades que es descriuen en aquest treball, més que de penalització. Com ocorre a nivell estatal, el PV mostra un major nivell d'ingressos entre les llars propietàries que es reflecteix en línies de pobresa superiors en propietat que en lloguer i cessió. En termes generals, els llinars valencians són inferiors a la mitjana i, especialment, el llinar de pobresa de les llars en lloguer a preus de mercat és substancialment inferior (9600 euros). Aquest llinar contrasta amb la mitjana espanyola, mostrant com els inquilins a preus de mercat valencians són substancialment més pobres que la mitjana de l'Estat.

ELS LLOGUERS I LES CESSIIONS

Encara que amb similar límit de pobresa monetària (8.122,8 €), els inquilins pagant lloguers per sota dels preus de mercat es troben, no obstant açò, al voltant de la mitjana. Per la seua banda, el llinar per a les llars que viuen en cessió és superior. Aquestes xifres assenyalen als inquilins com les llars amb majors problemes de pobresa a la Comunitat Valenciana. Aquests dos grups es veuen afectats de forma diferent si s'avaluen els pagaments per habitatge. De mitjana, les llars en lloguer a preus de mercat destinen el 51,5% dels seus ingressos al pagament de l'habitatge (ràtio d'accessibilitat), la qual cosa empitjora substancialment la seua situació de liquiditat. No obstant açò, els segons destinen un 14,8%, la qual cosa els col·loca en millor situació quant al residu de renda que queda per a cobrir les necessitats.

Estant els dos en similar situació de partida pel que fa als ingressos, la disponibilitat d'un lloguer a baix preu és un element clau per a reduir la duresa de la situació de pobresa. En tots dos casos, **les llars valencianes es troben entre les de menor renda residual d'Espanya, per tant, pitjor situats quant als nivells de pobresa.** Si s'analitzen les llars propietàries pobres, una situació similar afecta a aquells que tenen pagaments pendents. Aquests llars són un 26,9% del total de llars pobres i el 15,3% del total dels propietaris amb pagaments pendents, una xifra no xicoteta que equival al 5% de les llars valencianes (els inquilins classificats com a pobres són el 3%). La seua taxa d'accessibilitat és similar a la dels inquilins a preus de mercat, un 52,2%, mostrant un esforç de pagament molt gran que redueix, en mitjana,

Els ràtios mostren un problema de pobresa en habitatge que afecta a una proporció aproximada del 15% de les llars classificades com a pobres.

la seua renda residual per sota de la qual disposen les llars inquilins a preus per sota del mercat.

CONCLUSIONS

Podria dir-se, per tant, que els problemes severs de pobresa relacionats amb l'habitatge, tenen especial efecte en una proporció del 8,6% de les llars valencianes, amb especial incidència en els inquilins a preus de mercat, seguits pels propietaris amb pagaments pendents i la resta d'inquilins. Tot açò analitzat tenint en compte nivells de renda residual inferiors a deu mil euros per any i llar. En aquest marc, les llars pobres que són propietaris sense pagaments pendents, gaudeixen d'una situació de major capacitat de despesa, igual que aquells que viuen en un habitatge cedit.

L'últim indicador calculat (housing stress) confirma aquesta percepció, mostrant una situació que afectaria aproximadament al 47% de les llars classificades com a pobres. De nou, les dades centren l'atenció en els propietaris amb pagaments pendents i els inquilins a preus de mercat que, de forma sorprenent, es troben en millor situació que els de la resta de l'Estat. Millorarien aquells que ja tinguen l'habitatge pagat (van accedir a la propietat anys arrere), els que resideixen amb cessió de l'habitatge o els que tenen lloguers a preus per sota del mercat. Empitjoren fortament els inquilins a preus de mercat i els propietaris amb pagaments pendents. Aquesta anàlisi només s'ha realitzat sobre les llars pobres del País Valencià de forma agregada, però la descripció de les estadístiques sembla fer referència vetllada al gran potencial que té dur a terme polítiques que faciliten un habitatge per a incrementar el benestar de la població sota el llinar de pobresa.

De fet, l'anàlisi realitzada mostra com la mitjana de les llars espanyoles, una vegada han cobert els costos residencials, mantenen una proporció major del 30% dels seus ingressos per al consum. Els ràtios mostren un problema de pobresa en habitatge que afecta a una proporció aproximada del 15% de les llars classificades com a pobres. En aquest extrem, els accessos en propietat han garantit a una majoria de la població pobra l'accés a l'habitatge, i la possibilitat d'aconseguir la situació en la qual l'habitatge no constituïska un límit sever al seu consum. Açò ocorre en les llars que van accedir a la propietat temps arrere i no tenen pagaments pendents. Les estadístiques (ECV) semblen, clarament, suggerir que la política de lloguers baixos té un enorme efecte de redistribució de renda, i també la propietat, i han tingut efectes beneficiosos de curt termini i de futur, respectivament, sobre les llars pobres del PV.

L'APARCAMENT SUBTERRANI DE MOSÉN TOMÁS TAMBÉ EN L'ORA

text NAT LIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló inclourà l'aparcament subterrani de Mosén Tomás en l'ORA. Així ho ha anunciat la alcaldesa del municipi, Xaro Miralles, que va explicar que "aquest mes començarem a estudiar què zones de Benicarló volem que siguin zona blava" de cara a la renovació del contracte d'explotació de l'ORA. L'aparcament subterrani de Mosén Tomás va obrir les seues portes en el 2016, romanent tancat durant quatre anys, després de finalitzar les obres l'any 2012. Aquest aparcament municipal disposa de 120 places d'estacionament i està obert de 8.00 a 21.00 hores de manera gratuïta. Ja en el moment de la seua obertura es va anunciar que les intencions era incloure-ho en el plec d'explotació de l'ORA, com ara començarà a estudiar-se. D'aquesta manera, l'aparcament quedaria regulat com ja ho està el de la plaça de la Constitució.

L'aparcament de Mosén Tomás dona servei a la zona nord del municipi. El consistori es va veure obligat a realitzar una sèrie d'obres de millora per a poder obrir-ho al públic, sis anys després de l'inici de les obres. Les actuacions que es van haver de dur a terme per a obrir

el pàrquing, van ser la revisió de tot el sistema de protecció anti-incendis, la reposició del quadre de control de l'elevador, que s'havia vist afectat per una inundació, també es va revisar el grup electrògen i es van substituir els motors de les portes motoritzades d'accés i eixida. A més, es van instal·lar 5 càmeres de vigilància només per a vianants, connectades amb la Policia Local, que serveixen per a controlar a les persones que entren i ixen, però no per a vigilar els vehicles. Finalment, es van realitzar treballs de pintura i senyalització interior. La despesa total va ascendir a la quantitat de 12.052 euros.

LES PENYES VAN PRESENTAR DISSABTE LES SEUES DAMES

text NAT LIA SANZ

Les Penyes de Benicarló i la Coordinadora de Penyes van presentar dissabte les seues Dames per al 2018. Pel que fa a la Coordinadora, Yasmin Bergui Ferrer ja es oficialment la nova Dama de la Coordinadora de Penyes després de rebre de mans d'Andrea Girona, dama 2017, la seua banda com a màxima representant de les Penyes.

La presentació va comptar com a temàtica una mudança penyera suposant que les Penyes tindrien que

canviar de recinte i fou presentada per Mara López Esteller i Salva Orero Soriano. Durant la mateixa, Maria Martínez Fontanet va ser l'encarregada de fer el discurs de Mantenedora i Carlos Beltran Sebastian va rebre el títol de Penyero de l'Any 2018. També van estar presents les entitats agermanades amb la Coordinadora de Penyes com son la Junta Local Fallera, Casa Andalusia, Centre Aragonés i Comissió de Festes amb la presència del Regidor de Festes i Falles, Ilde Añó. A més, l'Alcaldessa de Benicarló Xaro Miralles, la Regidora de Joventut Susana Pérez; i altres regidors dels diferents partits polítics de la corporació municipal no es van perdre la Presentació.

BENICARLÓ ACOLLIRÀ LA XIII FIRA INTERCOMARCAL D'OFERTA FORMATIVA

text AB

La plaça de la Constitució acollirà dijous 26 d'abril la XIII Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa, que reuneix tota l'oferta educativa de cicles formatius que es pot trobar en els diferents centres formatius de la zona. Enguany, a banda dels centres habituals del Baix Maestrat, també participaran centres educatius de les Terres de l'Ebre.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles i la regidora de Joventut, Susana Pérez, acompanyades per Carmen Climent, cap d'estudis de cicles formatius de l'IES Ramón Cid, i per Raúl Martínez, coordinador de pràctiques del mateix centre educatiu, han presentat la XIII Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa, que enguany acollirà Benicarló el proper 26 d'abril. L'alcaldesa ha destacat que «aquesta és una de les fires formatives més importants, degut a la gran varietat d'estudis que s'ofereixen». A més, Miralles ha recordat que «a Benicarló hi ha al voltant 800 alumnes de cicles formatius i tenim quatre centres que imparteixen aquesta formació».

Per la seua part, la regidora de Joventut ha avançat algunes de les novetats que afectaran enguany a la fira, com «estendre la invitació a la fira no només als centres educatius i a la joventut, sinó també al teixit associatiu i a persones d'edats més avançades». A banda, «s'ha redistribuït la fira en format d'oval per tal de deixar un espai al mig que servirà com a zona de conferències o explicacions de les ofertes», ha finalitzat Pérez.

Com cada any, els centres educatius de secundària del Baix Maestrat i el Montsià, eixiran al carrer per mostrar tota l'oferta educativa de cicles formatius. Enguany, la plaça de la Constitució de Benicarló serà

l'escenari de la trobada, en la qual participaran l'IES Serra d'Irta d'Alcalà de Xivert, l'IES Joan Coromines i l'IES Ramón Cid de Benicarló, l'IES José Vilaplana i l'IES Leopoldo Querol de Vinaròs, l'IES Maestrat de Sant Mateu, el Centre d'Educació Especial Baix Maestrat de Vinaròs i el Centre Integrat Públic de Formació Professional de Benicarló, a banda d'alguns centres educatius de les Terres de l'Ebre.

L'oferta que acumulen tots aquests centres va des d'estudis agraris, d'administració i gestió, de màrqueting i comerç, edificació i obra civil fins a electricitat i electrònica, energia i aigua, hoteleria i turisme, informàtica i comunicacions, instal·lacions o sanitat, entre d'altres, a banda del Batxillerat Artístic.

COMENCEN LES OBRES DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA DE L'ESTACIÓ

text AB

Les actuacions serviran per adequar la plaça a les necessitats actuals, tenint en compte que es tracta d'una de les principals entrades de Benicarló. A banda de donar eixida a l'avinguda de Felipe Klein, es construirà una zona d'aparcament i es reduiran els desnivells actualment existents.

L'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, ha visitat les obres de remodelació i millora dels accessos a la plaça de l'Estació, que van començar el passat dijous i que tenen com a objectiu principal l'adequació dels espais adjacents a l'estació per tal d'adaptar-la a les necessitats actuals. L'alcaldessa ha manifestat que «aquesta serà una actuació històrica per a Benicarló, ja que l'estació és l'entrada a la ciutat a través del ferrocarril i actualment té molts inconvenients que dificulten la circulació i que resoldrem amb aquestes obres». Miralles ha remarcat que «paral·lelament, s'habilitarà una zona enjardinada per tal de millorar la imatge i s'eliminaran tots els desnivells per facilitar el pas de vianants des de la zona d'aparcament fins a l'estació».

Per la seua part, l'arquitecte municipal, Luis Pérez, ha destacat que «l'objectiu principal d'aquestes actuacions és eliminar, a través d'una circumval·lació, els embussos de trànsit que es formen a la plaça, especialment els caps de setmana, i, a més, ajudar a què els visitants perceben una millor imatge de la ciutat». En concret, les primeres actuacions que s'estan duent a terme estan centrades en l'enderrocament de les cases annexes a l'estació, que l'Ajuntament ja va expropiar fa anys, per tal de convertir l'espai en un aparcament, que s'estendrà des de l'actual esplanada de la parada d'autobús fins al començament del propi edifici de l'estació. Aquest espai, de més de 1.000 metres quadrats, servirà per allotjar els vehicles que ara aparquen a la plaça de l'Estació i a l'avinguda de Felipe Klein, en la qual s'eliminaran els aparcament actuals. La calçada es reduirà fins a tres metres, que és l'amplada mínima que permet el pas de vehicles i autobusos. A més, es condicionarà un nou espai que actuarà com a parada d'autobusos que servirà per connectar l'estació amb el municipi i la futura estació d'autobusos, que s'ubicarà al passeig de Febrer Soriano. Una vegada estiguen finalitzades les obres, un dels canvis més importants serà l'obertura de l'avinguda de Felipe Klein gràcies a

les obres del Sector 11 Collet II, circumstància que s'aprofitarà per connectar-la amb la plaça de l'Estació i així solucionar els problemes del trànsit. Així, l'avinguda de Felipe Klein només serà de sentit únic, en direcció al camí paral·lel a la Rambla de Cervera. «Els vehicles circularan per l'avinguda, passaran per davant de l'estació i no hauran de donar la volta a la mateixa plaça com ocorre ara», ha afirmat l'alcaldessa.

A banda, també es condicionarà la vorera que transcorre al voltant de l'empresa IFF, renovant la superfície i canviant la il·luminació. En aquest sentit, Pérez ha reconegut que «encara que actualitzarem l'enllumenat, intentarem mantenir l'estructura dels fanals que hi ha actualment amb l'escut de la ciutat».

Les obres, que està previst que estiguen finalitzades en un període de tres mesos, han sigut adjudicades a l'empresa Pavasal per un cost 136.730 euros (IVA inclòs), dels quals 102.547 aniran a càrrec de la Diputació de Castelló, dins del Pla Castelló 135.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Cada dia m'entretinc més amb La Veu. No necessito ensabonar-la, vosté ja ho sap, però és ben cert que des de fa uns mesos allò que em ventilava amb uns minuts ara m'enganxa literalment més i més temps. No li parlo de les notícies que signa el famós AB (?) sinó de les col·laboracions que se m'estan fent imprescindibles tots els divendres de tarde.

Anem a pams. A mi no m'agrada sortir de casa. En perdre el campanar de vista m'entra un desassossec neguitós, un tremolor de cames incontrolable que em deixen en una terrible sensació d'indefensió, Però sí que m'agrada el món. El món en general i m'agraden els llibres de viatges i m'imagino les experiències enriquidores que deuen viure els espanyoles por el mundo o els visitants d'afers estrangers. De fet, a través de les xarxes socials segueixo alguns d'aqueixos rodamons que igual et retraten un paisatge espectacular que t'ensenyen amb goig el que estan a punt de cruspir-se. Per això que durant un temps vaig ser fan incondicional del seu pelegrí quan feia el camí de sant Jaume (ara passant per Sevilla, ara per Roncesvalles) i ara em declaro també incondicional d'«Els viatges de Natalieta». No he d'anar mai jo a vore Nàpols, però m'agrada que algú em conte els tres miracles anuals de Sant Gennaro i també m'agrada saber que una pobra gent va perir sota les cendres del Vesubi precisament el dia de sant Bartomeu. Llàstima, com sempre, que les fotografies no tinguen altres colors que el blanc i negre. A la pàgina web de La Veu hi ha una secció que es diu «Galeria de fotografies de Natàlia Sanz», però jo sóc torpot i no hi he trobat les dels viatges; les deu tindre penjades en algun altre lloc?

Poema guerrer de Patrici Gil. Ben clarament ho diu en dos versos que resumeixen l'essència de la nostra terra: «País del despropòsit, / malentés a propòsit». Doncs això. Aquesta fotografia sí que no es podria fer a colors, tot ben fosc i ben tèrbol.

Llijo que des l'Ajuntament s'ha pres la iniciativa de convertir en zona de vianants el «passeig» de Ferreres Bretó, també conegut com «l'ataüt» i pels més vells com «el Pla». Als del PP no els acaba de semblar bé, dedueixo que més que la iniciativa les formes que s'han usat per emprendre-la. No és bonica la manca de comunicació i em sembla bé, si és com diuen, que es queixen. Tinc ganes de vore com quedarà i què passarà amb el carrer Marcelo i amb els garatges. També veig que «peatonalitzaran» el camí del Riu (quina mania de dir-li carrer!) i aquesta sí que em sembla una obra

imprescindible; aquelles voreres fan temor. I ja que estem en aquest pla, si no li sap mal, senyora Garcia, m'agradaria dir que també em semblaria molt bé que es convertiren en zona de vianants els trams del passeig Marítim que donen a l'escola del Marqués i al Coromines; es guanyaria un espai segur per als xiquets i trobo que milloraria força l'entorn. No ho dic de broma, no.

No sé quin embolic hi ha amb el centre geriàtric. Els professionals es queixen perquè no poden acudir a tot. L'Administració, en general, hauria de tindre com a sagrats els vells. I ja està tot dit amb això. Sagrats he dit, sí.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Van donar un panissola per uns fets (un acte de vandalisme al CEIP Marqués de Benicarló) que simplement no es van produir. Que no en tenim prou amb la senyora Cifuentes inventant-se coses que no han passat mai?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Periodistes de marge

Cada vegada és més lamentable, però el periodisme actual s'ha convertit en el domini del copia i enganxa. Que no us ho creieu? Ja veureu, ja! Només cal mirar l'edició de qualsevol mitjà per veure com moltes notícies són repetides, de vegades, amb punts i comes, de vegades només maquillant-les una mica. No us estranyeu, vore el que comentem és habitual en aquest món del periodisme. I no us penseu que ací a casa nostra no en fan de coses d'aquestes. Nosaltres, sense anar més lluny, repleguem tot el que veiem i després ho aboquem a la nostra secció, això sí, amb una mica de sal dobla i mal gust. Però igual que fem nosaltres, tenim a la gent seriosa de La Veu, que tampoc s'escapen de dropos. No sabem si perquè són cada vegada més vells o potser més malfaeners, però ara fa un parell de números ens

vam adonar d'una de les seues magarrufes periodístiques amb l'editorial d'una Veu d'un altre any. Així, com les falles són, si fa o no fa, cada any el mateix, els espavilats ens van encolomar l'editorial d'un altre any que, això sí, s'ajustava perfectament a l'actualitat i així es van estalviar una tarda de faena.

L'única cosa que ens estranya és que el Lector, que cada setmana li llig la cartilla a la Sra. Garcia, no se n'hagués adonat. Segur que també devia estar en la conxorxa... A saber! Haurem de coincidir que, segurament com estava tan indignat per l'àmplia cobertura dedicada al tema faller, l'editorial ni tan sols se la devia mirar. Bé, ni enguany ni l'any de la publicació original. De tota manera, podríem dir que açò fins i tot l'honora. Tot i que ens queda el dubte de sinó deuen haver fet un experiment de camp per vore si realment la gent sap el que llig. Ai, vivals!

1075

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Au, ja estem en Falles

Au, ja estem en Falles. En este beneit poble que celebra tots els sants, al mes de març ens toca el Sant Josep faller. I amb ell, tot el desgavell que comporta. Hi ha un estudi, fet per entesos en això de fer estudis, que diu que el pitjor de les Falles són les molèsties que generen. Que els nostres visitants destaquen negativament el soroll i el llançament indiscriminat de petards a tot hora i en qualsevol lloc. Enguany ho tenim tot a favor. La climatologia, per una vegada, ens ha respectat. La declaració de Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Les celebracions, només de quatre dies, com ha de ser. Hem reduït d'esta forma les molèsties nocturnes a la resta de la població, que treballarà pràcticament tota la setmana. Amb això, reduïm despeses de neteja, que no són poques.

Però ai senyors. En acabar l'horari escolar comença el de tirar petards. Tant s'hi val que el ban de l'alcaldesa recorde que només està permès tirar-los a l'hora de la despertà. Ves i busca qui l'ha llegit. I és que la Tercera Guerra Mundial desembarca a Benicarló, sense que ningú ens haja declarat la guerra. Impossible signar un armistici de pau. Ni els pares s'atenen a raons. Potser és el moment de pensar en buscar llocs tancats per llançar petards, que permeten que benicarlondos i visitants puguen voltar pels monuments sense que un petard els arruïne la vesprada. I en això els cossos de seguretat tenen molt a veure, amb un augment de la vigilància que faça complir les normatives i que ells la facen complir

Senyores i senyors, ens omplim la boca dient que #SomPatrimoni... encara que ens ho hauríem de fer mirar vist el que veiem (disculpeu el joc de paraules). Així de clar. Respectem la declaració i respectem el seu esperit? Respectem als nostres veïns, a les mascotes que tant pateixen i respectem el nostre entorn i patrimoni, que per desgràcia tant pateix en estes festes? Vinga, anem omplint-nos la boca dient que les Falles són la millor festa del món. Compte, açò, només és un contrapunt que es pot valorar.

Enhorabona a les falles guanyadores i Bones Falles!!

1125

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Falles 2018: Un déjà vu de 45 anys

Au, ja estem en Falles. En este beneit poble que celebra tots els sants, al mes de març ens toca el Sant Josep faller. I amb ell, tot el desgavell que comporta. Hi ha un estudi, fet per entesos en això de fer estudis, que diu que el pitjor de les Falles són les molèsties que generen. Que els nostres visitants destaquen negativament el soroll i el llançament indiscriminat de petards a tot hora i en qualsevol lloc. Enguany ho tenim tot a favor. La climatologia, per una vegada, ens ha respectat. La declaració de Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Les celebracions, només de quatre dies, com ha de ser. Hem reduït d'esta forma les molèsties nocturnes a la resta de la població, que treballarà pràcticament tota la setmana. Amb això, reduïm despeses de neteja, que no són poques.

pels monuments sense que un petard els arruïne la vesprada. I en això els cossos de seguretat tenen molt a veure, amb un augment de la vigilància que faça complir les normatives i que ells la facen complir

Senyores i senyors, ens omplim la boca dient que #SomPatrimoni... encara que ens ho hauríem de fer mirar vist el que veiem (disculpeu el joc de paraules). Així de clar. Respectem la declaració i respectem el seu esperit? Respectem als nostres veïns, a les mascotes que tant pateixen i respectem el nostre entorn i patrimoni, que per desgràcia tant pateix en estas festes? Vinga, anem omplint-nos la boca dient que les Falles són la millor festa del món. Compte, açò, només és un contrapunt que es pot valorar.

Enhorabona a les falles guanyadores i Bones Falles!!

LA GACETA desalamanca.es

SALAMANCA PROVINCIA CAMPO CASTILLA Y LEÓN DEPORTES SUCESOS OCIO OPINIÓN

Cultura Santa Marta Comarca de Salamanca Palabras salmantinas Últimas noticias

La Gaceta de Salamanca Salamanca

VOTE ESTA NOTICIA 42 f 0

FALLAS

El 'guiño' de las fallas salmantinas al Lunes de Aguas

Intenso programa de actos durante el sábado y el domingo

C.A.S. | 07.04.2018 | 10:15

Un tuno tocando la bandurria en una barca sobre un río junto una 'señorita'. Con esta escena, Fallers Pel Món hace un 'guiño' en su monumento fallero a la fiesta salmantina del Lunes de Aguas que se celebra el próximo lunes.

La creación del artista fallero Álex Oliver con la

Exportem festes

Fugir del foc per caure a les brases diu la dita. Ni més ni menys. Mireu que la història és més que rocambolesca! Resulta que un tafaner, que els dies de festa de Setmana Santa se'n va anar a l'altra punta de les espanyes per allò de poder desconnectar (va pensar ell) del terrabastall que li van representar les falles benicarlondes i gaudir en pau i tranquil·litat de Salamanca, bressol de la cultura espanyola amb la seua universitat al capdavant. I tot anava com era d'esperar, aquella ciutat és un veritable museu a l'aire lliure, fins que el

ve de la p gina anterior

diumenge al matí, de sobte, es troba una falla enmig d'una plaça. Sí, el que llegiu, una falla a Salamanca! Al pobre tafaner li van caure a terra primer un i uns segons més tard, cosa de tres o quatre, el segon. Clavillats. Perquè, és clar, no era només una falla, no! Era la falla... i tots els fallers que l'acompanyaven: bruses i monyos passejant pel centre històric igual que si anaren per ací. Vos imagineu, Unamuno, Fray Luís de León, Alfonso XI... Tot va començar a picar-los allí als vasos on els tenen i ells, vinga regirar-se com si els haguera entrat una rabera de puces famolenques! I com es feien notar, bars plens de falleres i fallers, desfilades de moros i cristians, mascletà i degustació de paella, amb crema de falles inclosa per tancar l'al·lucinació. Només hi faltava una cosa: els carrers tallats com ací. Va ser pensar-ho i, quan el tafaner en qüestió va agafar el cotxe per tornar cap a casa, doncs no es troba el carrer per on havia d'anar a agafar l'autovia estava tallat! Sí, havien tallat tots els carrers del voltant de la falla. Semblava un malson però no, era ben cert!

Un nou fascicle

Continuem amb un altre clàssic de totes les setmanes, de cada mes, d'un any rere l'altre... I és que no hi ha manera. Sembla que no en podem fer més. Això de deixar "abandonats", com l'anunci aquell de la tele que parlava dels animals de companyia, s'ha instal·lat a ca nostra per a quedar-se en versió brutícia, bosses de brossa o el que siga. En la imatge que us portem avui és només una bossa de les escombraries deixada al peu d'una paperera del carrer de sant Jaume. Només hi ha una paperera en tot el carrer i a la pobra un ciutadà exemplar va decidir posar-li la companyia d'una bossa de brossa. Sembla que devia estar massa cansat per recórrer els 20 o 30 passos que tenia fins arribar al carrer del rei emèrit, on hi ha col·locats un bon grapat de contenidors. Ja ens repetim més que l'all, però tot i així, no ens cansarem de criticar i de posar a caldo de gatet a qui creu que els carrers són el seu abocador particular. Sense oblidar-nos dels governants, o qui siga que mana i s'encarrega de mirar perquè la gent no tinga aquests comportaments i no fa res per aturar-los. I que no ens vinguen amb les campanyes de sensibilització perquè queda clar que no n'hi ha prou. I a les proves ens remetem, només cal consultar La Veu, que ja comença a manifestar símptomes de la síndrome de Diògenes, i es podrà vore com cada setmana en la nostra secció, o en les fotos denúncia, en trobem a grapats, de casos semblants. Qui farà un cop damunt la taula?

Una gallina per a Joan Tardà

Hem sabut que aquest cap de setmana el fatxerio espanolblavenciano es va reunir per intentar fer saltar pels aires la xarrada del diputat d'Esquerra Republicana Joan Tardà sobre els bombardejos al Maestrat. Deixant de banda si en sabia molt o poc dels dits bombardejos i de l'acte que van fer a casa nostra com a commemoració de la data en qüestió, amb pirotècnia inclosa (?), el que està clar és que ací els franquistes campen per on volen sense que ningú els diga que la "gallina" de la seua banderola ja fa temps que va deixar de pondre ous. De tota manera, val a dir que la majoria eren vinguts de per allà Cartagena on tenen fins i tot un diari cavernícola que els anuncia. Això sí, els va costar i costar, i costar més i més i més arribar a pronunciar el topònim Vinaròs correctament. Al final, desganyitats, algú va començar a pronunciar-lo una mica bé. Ara, l"ò", oberta, això ja eren fiques d'un altre paner. El seu sistema fonològic, igual que el mental probablement, no en dóna per a més...

Doble convocatòria d'interés històric

Això sí, una altra cosa volíem comentar sobre els actes d'aquesta efemèride. Senzillament el detall que només a 30 metres de la conferència dels 80 anys dels bombardejos al Maestrat feta per Joan Tardà, hi havia una altra conferència de tema històric. Unes jornades d'investigadors sobre la guerra civil que, sens dubte, eren, de veritat, història ben documentada. Explicada pels millors en la matèria tenint com a marc de referència les nostres comarques. En fi, que sense voler desmerèixer ningú, si volem història, millor que ens l'explique qui en sap... deixant de banda reivindicacions partidistes i oportunistes. O, com a mínim, mirem de no contraprogramar amb dos actes dirigits pràcticament al mateix públic.

L'ELEFANT I EL POLICIA MUNICIPAL

textJ.GUILLEM

Aquesta Setmana Santa, Manolet, necessitava fugir de Benicarló. Això de l'Interés Turístic Local li posa els pèls de punta encara que, no els vull enganyar, la veritable raó de l'escapada és un retrat que li va enviar al mòbil un cosí segon de sa germana el dia després de la Cavalcada del Ninot. La imatge descobria la seua parella enroscant la trompa de la disfressa d'elefant a la porra del vestit de municipal del veí del segon primera. Així que, encara deprimit, Manolet ha aprofitat les vacances i ha marxat al sud a passar uns dies i fer allò que els moderns diuen 'un reset'. Necessitava oblidar les penes i el sol andalús més tres mil tres-centes trenta-tres cerveses li han ajudat a començar de zero.

Ja retorna recuperat per l'autovia A-30 (ni rastre mental de la fotografia), quan de sobte uns elefants deambulants al bell mig de l'asfalt l'obliguen a frenar en sec. Una imatge daliniana que li desperta unes

neurones que ell creia adormides. Un accident inoportú. Aturat, els minuts li passen un darrere l'altre, fins les tres hores exactes, observant el balanceig de les trompes que l'enfonsen un altre cop en la misèria. Paquiderms de la punyeta!

L'endemà, per fi a Benicarló, mentre reorganitza la roba del viatge descobreix damunt d'una cadira un exemplar d'un llibre local que parla de falles i que ella havia agafat prestat de la biblioteca, la molt lectora. Decidit a liquidar definitivament qualsevol record de la infausta relació, surt volant a tornar-lo. Dins de la biblioteca benicarlanda, la sorpresa és majúscula quan, enlloc de la bibliotecària professional, un senyor vestit de policia municipal, amb l'equipatge fluorescent de policia municipal, les manilles de policia municipal, la pistola i la porra reglamentàries, li agafa el llibre per a tramitar-li la gestió. Una altra punyetera imatge surrealista que li torna a recordar l'àcida ironia que gasta la vida.

PROTEGIR LA VIDA I

textSOFIA URC

És hora de posar-se mans a l'obra. D'arremangar-se de mànigues i camals, com quan hi ha faena de veritat. Certament!, tal i com estan les coses, albirant la temor i el control que s'exerceix sobre les persones, no hi ha temps per res més que per passar a l'acció quotidiana del canvi d'actitud. Sempre, a favor de; deixem el contra amb el qual ens han educat fins ara i, reeduquem-nos, reaccionem!

La qüestió és que focalitzem els mals i no el bé. Perquè, de capital humà, en tenim molt i de molta qualitat. Falla, però, l'objectiu. Des de les institucions, fins a la gent de la valla i la brusa negra, passant per la gent del ciri, la gent de les casetes de l'alcohol i la música a tope, les associacions esportives, les associacions de les diferents aficions, el comerç, les agrupacions religioses... en fi, tot el veïnat de la població.

Benicarló, compta amb una població acostumada a l'organització civil. La persona benicarlanda és, per sí mateixa, una persona activa, participativa i solidària. Vivim, però, engabiades en un imaginari complex, egíostament agressiu, que genera exclusió, desigualtats i patiment. Cosa que fa que algunes persones s'immobilitzen, es senten humiliades i paralitzades, callen i s'exclouen o fugen.

No sé si estic equivocada, segurament sí. Però no vull caure en el parany del desengany i la desil·lusió. Estic viva i intento buscar un destí o una justificació al fet de tenir vida. Empentada per la curiositat i valenta per satisfer la meua inquietud, m'he trobat amb algú a qui li faig homenatge compartint aquesta reflexió. En aquest món, la nostra existència només té un objectiu: protegir la vida.

Faig una crida a la reflexió de totes les accions que fem al dia que tinguen a veure amb aquest objectiu. La resta segurament contribueix a la mort.

ESTAMPES DE SETMANA SANTA

Fronteres

textJOAN HERAS

La Setmana Santa 2018 ja és història. I aquella setmana, que s'encetava amb la presó incondicional d'un grapat de persones, que han comès l'heretgia de no pensar de la manera que determina la veritat absoluta –el dogma- de l'Estat espanyol, mentre es beneïen palmes i palmons, vam conèixer la notícia de la detenció en terres alemanyes del president de la Generalitat catalana, que ens ha deixat un seguit d'estampes molt peculiars i ben significatives dels temps que ens toca viure. Poso com a exemple algunes de les notícies que vaig llegir durant els dies sagrats a "Elmón.cat", un dels diaris digitals de referència per poder seguir i entendre com batega el nostre país, aquests països nostres. De seguida ens podem adonar que els fets, les notícies, es mouen entre el groc de la llibertat i el gris cendrós i caspós de la mort i la repressió. Entre diverses possibilitats, us presento una petita mostra d'estampes:

per ACN 31/03/2018

Les platges del Port de la Selva, Cadaqués (Alt Empordà) i Argelés (Catalunya del Nord) han aparegut plenes de creus grogues aquest dissabte per denunciar la "manca de llibertats que pateix Catalunya". En concret, se n'han clavats 1.500 al Port de la Selva, 1.200 a Argelés i prop de 300 a Cadaqués. Una de les que hi ha participat ha estat la Blanca que explica que volien escenificar "la injustícia que s'està vivint a Catalunya". "És una manera molt gràfica de mostrar-ho aprofitant que és Setmana Santa", ha reblat. Les creus les han fet els mateixos veïns i portaven escrit diferents missatges com "llibertat", "justícia" o "democràcia". L'acció s'ha fet aprofitant la nombrosa presència de turistes, a qui la representació ha agafat per sorpresa (...).

per Europa Press 31/03/2018

El Síndic de Greuges ha criticat la pràctica del Ministeri de Defensa d'onejar la bandera espanyola a mitja asta durant Setmana Santa en les unitats,

bases i casernes militars i també a la seu principal del govern espanyol i en les seves delegacions territorials perquè creu que "entra en contradicció amb el caràcter aconfessional de l'Estat que estableix la Constitució". En un comunicat aquest dissabte, el Síndic ha anunciat que està investigant d'ofici la possible anticonstitucionalitat d'aquesta pràctica, que considera una al·legoria del ritual cristià celebrat aquests dies: "Posa en risc el pretès laïcisme de les forces armades". El Síndic ha demanat al delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, que intervingui en el cas enfront del Ministeri de Defensa, alhora que ha traslladat la seva perspectiva al Defensor del Poble".

"Redacció 30/03/2018

La ministra de Defensa, María Dolores de Cospedal, el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido; el d'Educació, Cultura i Esport, Iñigo Méndez de Vigo, i el de Justícia, Rafael Catalá, van assistir aquest Dijous Sant als actes de la Setmana Santa de Màlaga. I va ser durant el trasllat que la Legió va fer del Cristo de la Buena Muerte, tots van acompanyar els legionaris cantant l'himne "El novio de la muerte".

Podria haver afegit la notícia sobre la processó alternativa de Tarragona organitzada pel CDR local o les imatges d'armats i altres participants de les processons oficials amb llaços grocs. Però em sembla que la mostra ja ens és útil per entendre els colors que parlen de la Setmana Santa 2018 i de les opcions polítiques que s'hi manifesten obertament. La diversitat d'opcions és radical i profundíssima: mentre hi ha qui aprofita el simbolisme per defensar la llibertat hi ha qui relaciona estretament el poder polític amb la defensa d'una opció religiosa i, encara més, connecta directament aquesta manera d'entendre el catolicisme amb la defensa de la mort com a valor essencial. De veritat que algú encara creu que avui l'Estat espanyol és un estat aconfessional i que no té res a veure amb el franquisme i els seus valors i símbols definidors?

Llibertat presos polítics.

CONTACTA AMB

"LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

OPERAR EL CERVELL

Llibres

textJOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Henry Marsh. (2016)
Ante todo no hagas daño.
 Barcelona. Editorial Salamandra.

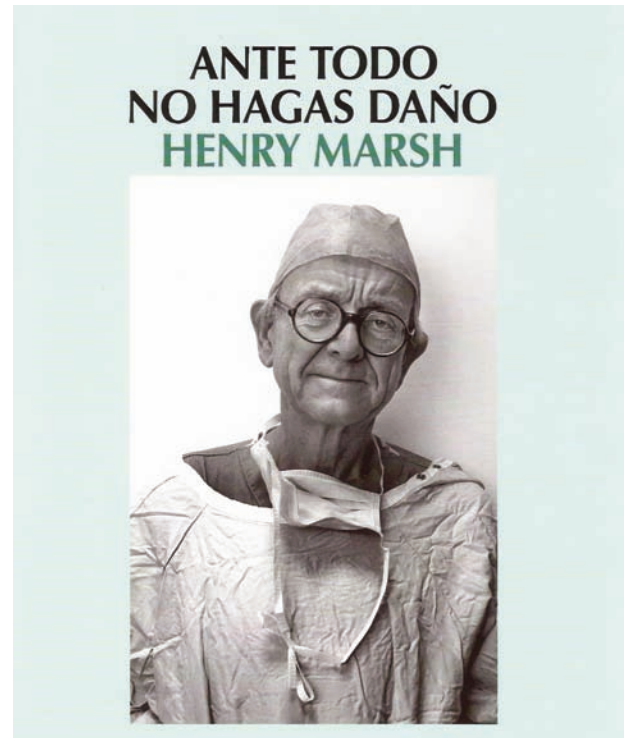
Henry Marsh és un prestigiós neurocirurgià que treballa en el St. George's Hospital de Londres. En aquest llibre ens exposa la seua experiència com a metge en una de les especialitats més complicades.

Ante todo no hagas daño és una autobiografia, però també una confessió o reflexió sobre l'ofici de metge. Henry Marsh arriba a aquesta professió després de fer estudis de Ciències Polítiques, Filosofia i Economia en la Universitat d'Oxford, fins que finalment es va decidir a estudiar Medicina en el Royal Free Hospital de Londres. La professió no l'acabava d'omplir del tot, fins que un dia, mentre estava de metge resident va poder observar una operació de cirurgia del cervell i llavors va trobar el seu camí.

El llibre està dividit en vint-i-cinc capítols la major part dels quals porta per títol el nom d'una malaltia localitzada en el cervell, generalment relacionada amb tumors de diversos tipus o en les comunicacions dels vasos sanguinis. Normalment es comença amb la definició de la malaltia i a continuació ens explica un cas en el que ell va intervenir. Són petites històries en què l'autor ens explica les dificultats que comporta l'operació i les seues reflexions al respecte.

És un tòpic del camp de la Medicina dir que qualsevol operació sempre suposa un risc, però en la cirurgia del cervell, el tòpic es ben real. De la perícia del metge depèn que un pacient recupere la salut o es quede cec o en una cadira de rodes per sempre. Henry Marsh ens explica els seus èxits, però també els seus fracassos i les errades que ha comés al llarg de la seua carrera. I reflexiona sobre tot això.

Una preocupació és com enfrontar-se al malalt i a la família, com contar-li els riscos que correrà. Com transmetre-li confiança, però al mateix temps que sàpiga que ell no és infal·lible. Com poder contestar unes preguntes de les que ell mateix ignora les respostes. Com fer front a les pressions de la família del pacient i que puguin comprendre, per exemple, que fer una cirurgia a un malalt sense solució únicament servirà per a perllongar el seu sofriment unes setmanes més. Aquestes reflexions ocupen una bona part del llibre, en què ens mostra les seues pors, els seus dubtes, els seus conflictes ètics i no escatima crítiques a la seua pràctica

professional, quan creu que en un moment donat no va estar encertat.

Ocupa un espai destacat en el llibre el paper del metges residents en formació en el seu equip. Acostuma a ser rigorós amb ells, tot i que a vegades dubta si els ha de deixar més responsabilitats de les que els deixa. Ja que com a veterà ja al final de la seua carrera, sap que els joves pensen que en saben molt, però ell recorda que els seus principals errors els va cometre precisament quan era un jove amb poca experiència.

També trobem Henry Marsh com a pacient, ja que pateix dos desprendiments de retina i la ruptura d'una cama. Això el fa reflexionar sobre la visió de la medicina des d'un altre costat. També la veu com a familiar de la seua mare malalta, la mor de la qual suposa un dels moments més emotius del llibre.

L'autor critica sovint el sistema de salut britànic, i al, segons ell, excés de burocràcia i als límits pressupostaris amb que els sanitaris s'han d'enfrontar contínuament.

Ante todo no hagas daño és un llibre de contingut molt dur per les malalties que apareixen, per les operacions a que assistim, encara que no tenim les imatges, que ens posen de relleu la fragilitat a la que estem sotmesos els sers humans. Tot i això la lectura és apassionant. Està molt ben narrat i es nota la formació filosòfica de l'autor. A més, malgrat tot, en algun moment hi ha la discreta presència del típic humor anglès.

FALTA DE GESTIÓ EN EL CENTRE GERIÀTRIC DE BENICARLÓ

text JUAN ANTONIO MA

Portaveu Partit Popular Beni

El Centre Geriàtric "Sant Bertomeu" de Benicarló és un centre de convivència destinat a servir de llar a persones majors, i que té com a finalitat oferir un allotjament estable i atenció social, suport en la realització de les activitats de la vida diària, atenció sanitària, rehabilitació de les capacitats funcionals bàsiques i atenció geriàtrica integral, en funció del nivell de dependència dels usuaris. Aquest Centre Geriàtric és gestionat per l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats), dependent de l'Ajuntament de Benicarló.

Des de fa uns mesos, és palés el malestar del personal auxiliar d'infermeria, que és l'encarregat de l'atenció directa durant les 24 hores del dia a les persones majors, usuàries del Centre. Aquest malestar va sobrepasar ja tots els límits el dia 13 de març quan, en el torn de vesprada, solament hi havia 2 auxiliars per a atendre a les 64 persones majors residents en el Centre, moltes d'elles dependents en fases avançades de deterioració. A partir d'ací, notícies en premsa i comunicats de les treballadores, que han arribat a demanar responsabilitats tècniques i polítiques. Les treballadores denuncien "mala gestió" i "irresponsabilitat", exigeixen responsabilitats i indiquen que les seues propostes per a millorar la

situació no han sigut valorades, faltant treballadores per a cobrir totes les necessitats dels usuaris del centre i sent impossible arribar a uns serveis mínims amb el personal actual. Tot això sense cap explicació oficial, però, per part de la regidora que exerceix el càrrec de Presidenta de l'OACSE, per Delegació de l'Alcaldesa de Benicarló. Les preguntes que el nostre grup municipal va formular en el Ple van ser: Què està passant en el Centre Geriàtric per a haver arribat a aquesta lamentable i greu situació? Què s'ha fet i què es pensa fer per a solucionar aquesta situació amb el personal i per a tornar a la normalitat de les relacions entre el personal i l'Organisme Autònom? Els usuaris i familiars esperen respostes i, sobretot, una solució.

Arrancà de cavall i parà de burro!

Des de que van acabar les falles ens trobem que els escocells de les palmeres de l'Avinguda de Jacinto Benavente a Benicarló es troben igual. A més cadascun amb un acabat diferent. Hi han de diversos estils: amb pedres menudes, grans o per acabar. Quant més a prop del centre del poble, pitjor estan.

A què estan esperant per acabar-ho?

L'ajuntament promourà una consulta de participació ciutadana per determinar quin de tots els acabats que hi ha ens agrada més?

Demanem que s'acaben ja les obres, tot i que com ja hem indicat en instàncies a l'ajuntament, l'actual sistema fa que es queden tolls d'aigua importants cada vegada que plou.

Deixarem aquesta obra a llista de temes pendents, junt amb l'Administració Electrònica (obligatòria des d'octubre de 2016), l'Oficina d'Atenció al Ciutadà, el trasllat de la Biblioteca i la Policia Local, l'acabat del tram pendent al Carrer València o l'obertura del nou museu de la mar (que s'obriria abans de pasqua), entre molts altres temes pendents.

Sergio Colom Montero

(Partit Independent per Benicarló - PIBEN)

TOCAR LA CRESTA

text MARC ANTONI ADELL

Això és el que ha fet el tribunal de Schleswig-Holstein al jutge instructor Llerena, del Tribunal Suprem i, de retruc, al govern de Rajoy, en alliberar Puigdemont i rebutjar el delicte de rebel·lió. Òbviament, aquells se n'havien passat de "gallets" –un i l'altre- exhibint el text constitucional espanyol –hàbilment manipulat per a l'ocasió- i amb comandes milionàries d'armament a Merkel.

Res, però, no ha doblegat la professionalitat i independència dels tribunals de justícia alemanys, la decisió dels qual ha estat rebuda pels "constitucionalistes" espanyols com un "desastre" per a Espanya. La "seua" Espanya, clar, tardofranquista i predemocràtica, no per a l'Espanya que queda de les aspiracions esperançades de la transició, cap a un Estat plural i respectuós envers la participació ciutadana i els projectes polítics defensats pacíficament i

democràticament que, no cal dir, ho té difícil, donat el baix nivell intel·lectual i tarannà poc democràtic, exhibits per bona part dels polítics espanyol(iste)s i la complicitat dels tribunals, nodrits a base de les "quotes" partidistes de torn.

text PATRICI GIL

Racó poètic

BLAU

Seure vora la mar,
Tot per descobrir-te,
Posseït pel bategar,
La porta vull obrir-te.

Seré vaixell a la cresta,
Tot plegat, sense moure'm,
Faré cara a la tempesta,
En el seu bull, vull coure'm.

Seure ben a la vora,
Per sentir la fredor,
Les pedres faran d'estora,
L'escalfor, serà la saldó.

Hi voré les meues illes,
Allà, rere l'horitzó,
Hi vore també ses illes,
Seré el pi de Formentor.

Serem amb el cap enlairat,
Per veure el cap vespre,
Seré de mar marinat,
Serà la mar el meu mestre.

Seure per veure el blau,
Conjuntar-se amb l'altre blau,
Entramat de blaus verdosos,
Tonalitat de foscos i rojos.

Serà un cap vespre vora mar,
Em ficaré la serra a l'esquena,
Veure la lluna lluentegar,
Ací assegut en esta carena.

RECITAL POÈTIC

A càrrec de Patrici Gil

Poesia amb missatge

DATA: Dissabte 14 a les 20:00

LLOC: La Templanza (Peníscola)

ATLETISME: YOUSEFF ABAGHAD GUANYA EL 10K I SUPERA EL RÈCORD

text i foto VICENT FERRER

Aquest passat diumenge es va disputar el 10K de Benicarló, on van participar prop de 200 atletes, amb eixida en la prolongació de l'Avinguda de lecla i meta en l'Estadi d'Atletisme de la partida Povet. Youseff Abaghad va guanyar, millorant el rècord de la prova, amb la qual cosa s'emportà un premi de 100 euros. La benicarlanda Bea Sorlí va ser la guanyadora en fèmines, però no va poder batre el rècord en la seua categoria.

L'eixida es donava a les deu del matí, en un circuit diferent al d'anteriors edicions, amb més trams propers a la mar. A punt d'acabar el tercer quilòmetre la carrera ja s'havia trencat al capdavant, amb els tres aspirants al triomf amb un còmode avantatge sobre la resta. Després d'ací, amb un fort ritme primer i després amb una definitiva estirada, Abaghad, va recórrer la resta de la prova en solitari. Tot i això, va aconseguir rebaixar la millor marca en nou segons, traient quasi un minut al seu perseguidor a la línia de meta instal·lada a l'estadi d'atletisme, recorrent els últims 200 metres sobre el tartà. Una carrera que va estar animada i informada per al públic per Raül Puchol.

Classificacions

10K masculins:

1. Youseff Abaghad, ATE, sub-25, 32'50" (rècord proba).
2. Javi lozano, Atletismo Arroyo, veterà A, 33'42".
3. Marc García, Independent, sènior, 34'39".

10K femenins:

1. Bea Sorlí, Basiliscus, sènior, 42'15".
2. Geni Batiste, Triatló Divina, sènior, 45'25".
3. Laia Cid, Basiliscus, sènior, 45'33".

NO TENIM EXCUSA

text VICENT T. PERIS

Aquest dissabte vam perdre per cinc a un al camp d'un dels equips que formen part de la nostra lliga. La setmana passada, en un acurat estudi-previsió del que ens venia al damunt, els informava que aquesta sortida era una de les que podríem portar-nos algun puntet cap a casa donada l'entitat del rival, així com el seu lloc a la classificació. Com fàcilment es pot comprovar, lo primer pronòstic no podem dir que s'ha acostat massa al que després ha esdevingut. Però tot i això, els he d'explicar que el càstig va ser massa contundent per a allò que es va vore al damunt del terreny de joc. L'equip va anar una mica just, i baixes com la del porter titular Aguayo es van fer sentir. Això no lleva que Alexis, porter de l'equip juvenil, va complir amb escreix i va defensar la porteria amb molta dignitat. Potser -o potser no- alguns de vostès es podrien preguntar per què no va anar un porter que es va fitxar fa poc per al primer equip. Peinado, em sona que li deien. Aquest jugador ha estat un dels més efimers de la nostra història, tant com una bombolla de sabó, un petó a l'aire o la cremà d'una falla i les llàgrimes de la fallera. La seua estada al club ha batut rècords, sembla que per motius laborals incompatibles amb la pertinença a la disciplina del Benicarló. Bon vent!

Però el meu esperit de tocador de tabal i bombo em diu que tampoc no passa res. Cal recordar que aquesta ciutat de la comarca de l'Alcalatén, és una de les que més grups envia a la extraordinària, multitudinària i grandiosa trencada de l'hora que fem al poble. Per si vostès, distingits lector d'aquesta pàgina no ho sabien, aquest sorollós acte vol recordar els trons que es van produir després de la mort de Jesús de Natzaret a la creu lo dia del divendres sant. Ara potser també es preguntaran per què ho fem en dissabte i no en divendres. Molt senzill. Perquè ells, els alcorins, van tindre la idea abans que nosaltres i va ser els primers en triar dia. Les tradicions mil·lenàries tenen això. Per aquest motiu, per l'agermanament en aquest instrument, als tocadors de bombos no ens ha dolgut aquesta derrota.

No cal dir que amb aquest resultat ens compliquem una mica les coses perquè aquest tres punts ens hagueren vingut com aigua de maig. Però què hi farem? Ara hem de guanyar sense excusa el Xirivella, que ens visita este diumenge a partir de les quatre i mitja, i que ocupa el penúltim lloc a la classificació. No dubto de la victòria dels nostres, repeteixo, no dubto. Aquest partit s'ha de guanyar i, si bé és cert que ens trobem relativament lluny dels llocs que donen dret a baixar a la primera regional, no ens hem d'encantar més. No ens podem permetre el luxe de perdre contra el Xirivella.

Només faltaria això. Estic passant un calvari amb lo ridícul que va fer un equip que es va deixar remuntar un resultat clar i que, segons un dels diaris als quals jo aspiro a treballar, era "un bombó" quan li va tocar al sorteig i que després de guanyar per quatre a un va titular "ja toquen les semis". Periodisme seriós i del bo que cada deia em desmotiva més. Per a fer un ridícul tan clamorós amb les seues portades, no cal estudiar periodisme. Qualsevol xiquet d'escola et faria uns titulars més objectius i més seriosos que aquests. Però clar, cada dia han d'omplir quaranta pàgines i han de convèncer a la gent per a que es graten la butxaca amb aquest munt de borbomballa. No com a aquesta empresa, que tot i les formes una mica autoritàries del senyor director gerent, escric el que vull i puc desplegar amb tota llibertat les meues ales periodístiques.

Abans d'acabar els faré cinc cèntims de la situació familiar. L'amic de la mama segueix increpant-nos a totes hores. Només li ha faltat la humiliant eliminació del Barça i de l'equip de Guardiola. Aquest home és una mina i ja li hem descobert la seua vesant còmica. Sense anar més lluny, l'altre dia posava a la justícia alemanya pels núvols "cómo se nota que el gran führer dejó poso en el pueblo alemán y todavía queda gente de orden en aquel gran estado". Aquesta setmana ja deia que "qué gran lacra haber tenido medio país bajo la dominación de los comunistas. Seguro que nos ha tocado un juez bolchevique. Qué asco". Tot això ho deia mentre seguia per la televisió el programa dels matins de Jiménez Losantos. "Éste sí que es un gran español". Mare meua!

LA VOLTA A PEU PER LA IGUALTAT SUPERA JA LES 500 INSCRIPCIONS

text AB

El proper 15 d'abril, Benicarló acollirà la Volta a Peu per la Igualtat, una cita festiva, esportiva i reivindicativa en la qual poden participar tant dones com homes. Les inscripcions, que es poden formalitzar fins divendres 13, arriben ja a les 524.

Diumenge 15 d'abril tindrà lloc la Volta a Peu per la Igualtat, la reivindicativa caminada que enguany arriba a la cinquena edició i que donarà fi al conjunt d'activitats programades per l'Ajuntament al voltant del Dia Internacional de la Dona. La caminada, que fins ara es coneixia com a Volta a Peu de la Dona, pretén reivindicar tant la igualtat com els hàbits saludables.

Quan encara falten quatre dies per tancar el termini d'inscripcions, són ja 524 les persones que s'han apuntat per participar a una caminada que pretén crear un espai on compartir un objectiu d'igualtat. Així, per tal d'implicar a tota la ciutadania, es manté la participació mixta de les dos edicions anteriors. Al mateix temps, pel que fa a la vessant esportiva, també es pretén animar els participants a incorporar hàbits saludables al seu dia a dia.

Pel que fa al recorregut, es repetirà el de la passada edició. Així, la marxa tindrà l'eixida i l'arribada a la plaça de la Constitució i, al finalitzar el circuit, a la mateixa plaça de la Constitució s'impartirà una classe magistral de cubbà.

Les inscripcions per a participar en la Volta a Peu de la Igualtat es poden formalitzar a través del web www.hj-crono.es fins divendres dia 13 (a un preu de 3 euros, gratuïta per a menors de 12 anys) o de manera presencial a la Piscina Municipal, Evasión Esports o Decathlon Vinaròs. Les samarretes es podran recollir dissabte 14, de 10.00 a 13.00 hores i de 17.00 a 20.00 hores, a la Cambra Agrària.

*Volta a peu per
la Igualtat*

15 d'abril de 2018
Benicarló

Inscripcions >
Piscina Municipal Benicarló
Evasión Sports Benicarló
Decathlon Vinaròs
En línia > www.hj.crono.es

Recorregut > 5 km
Sortida > Plaça Constitució

BENICARLÓ
CIUTAT DE
VALORS

ACTIVITATS PENYA SETRILL ABRIL 2018

DIVENDRES 13 D'ABRIL

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE sobre política econòmica de clústers a Benicarló

"Un model productiu des del territori:

cap a la clusterització de l'economia valenciana"

del professor de la Universitat Jaume I, Xavier Molina.

Organitza la Fundació Nexe. L'acte tindrà lloc al local de la Caixa Rural Benicarló a les 19:00 hores. El nostre soci Enric Escuder participarà a l'acte com a moderador i també donant la seua visió sobre l'economia local.

DISSABTE 14 I DIUMENGE 15

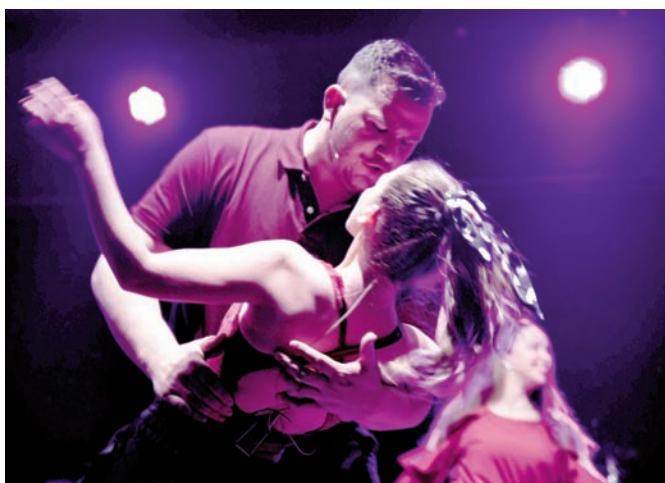
XV MARXA A PEU BENICARLÓ-MORELLA
(marxa solidaria CREU ROJA)

“AMANECE EN EDIMBURGO”

text REDACCI fotos JES S MAESTRO

El cap de setmana passat, Benicarló va viure l'estrena del musical “Amanece en Edimburgo” interpretat per Teatre de Guàrdia.

L'adaptació de Josi Ganzenmüller està basada en el musical escrit per Stephen Greenhorn i inspirat per les cançons del grup escocès “The Proclaimers”. Segons Josi Ganzenmüller: “Amanece en Edimburgo” és la suma de compromís, dedicació, sacrifici i talent, que els nostres artistes desitgen compartir amb tots els espectadors”. Els qui no van poder assistir a les representacions dels dies 6, 7 i 8, tenen una última oportunitat el divendres 13, per als no supersticiosos, així com el dissabte 14 i el diumenge 15 d'abril.

TEATRO DE GUARDIA

ABRIL 2018

Viernes 6
Viernes 13
22.30h.

Sábado 7
Sábado 14
22.30h.

Domingo 8
Domingo 15
19.00h.

Auditorio Pedro Mercader Benicarló

AMANECE EN EDIMBURGO

- Escuela de teatro l'Escenari -

